

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianae, 1661

De Dolo Et Contvmacia. Titvlvs XIV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](#)

quod tu ipse dicebas) affictum & pensionum possesso poterat tibi restituiri, quia ea non fueras spoliatus: fuit tamen in modo peccatum: quia debuit facere, ut Pisani possessionem pensionum & affictuum, (quam per eorum confessionem confabate in castis predictis habere) tibi dimitterent plene ac libere, sicut ecclesia tua illam habuerat tempore mortis discordie: quod quidem esse non poterat, nisi Pisani casta ipsa omnino dimitterent: quia illis detinibus castra & munitiones castorum, in quibus dicta pensiones recipis & afficiis, ea plene ac libere habere non posset, sicut habebas quando ipsi castra eadem minime detinebant, eo quod quidam ea detinere vel repellere, quando velim a. His ergo diligenter auditis, processum hujusmodi de fratribus nostris filio irrutum judicamus.

DE DOLO ET CONTUMACIA.

TITVLVS XIV.

CAP. I.

Reu, qui mittendum in possessionem ad mandatum iudicis non admittit, non multabiliter de canonicis aequitate, finit et annum causat stare juri.

Alexander III. Herford. b Episcopa.

A Hac cum e contingat auctorem multorum mittendum esse in possessionem causa rei servanda, propter absentiam partis adversariae, & per eius dolus five potentiam non posse rem cuiusdam mancipi, ac imminente fine anni, reu (ne possessionem amittat) debitam offerat cautionem, cuiusmodi ut possa in multandus (qui iustitia non paruit iudicis) à nobis tua fraternitas requiratur. Ad quod dicimus, quod in ecclasiasticis perfonis & negotiis rigor & districus iuris non requiritur d: fed (cum iustitia propter hoc non pericliter) patienter admitti debet, cum reu per cautionem standi iudicio feadringit.

CAP. II.

Troper contumaciam rei patet iudex rem pettam sequiffrare, & ipsam contumaciam in expensi condemnare, quae propter ipsam contumaciam vel dolosam exceptiorem aliorum fecit.

Idem Abbat. de Ramel. & Archidiacono Helen.

Ex literis & vestris acceptis, quod cum vobis causam, qua inter monachos de f Etollen. & canonicos Linconens. super ecclesis de V. & M. vertitur, duximus committendum, & canonici citati legitime, & communaciter absentaverint: vos, licet monachi effent ob contumaciam aduersa partis in possessionem rerum peritarum mittendi, intuitu tamen religionis mitius agere cum eis volentes, possessionem sequentia fieri: ut sic saltem canonici affecti radio, statu iudicio cogentur, tandem monachis ecclias sibi postulantibus resiliunt, canonici responderunt autoritatem vestram penitus expirasse, eo quod ad alios judices litteras impetrarunt, quae prajudicant prioribus videbantur. Verum quoniam in posterioribus literis non fuit mentio facta priorum, nec in eis nomine conninetur eccliarum, quae in prioribus posita fuerant, sed & indefinite dicebatur, super quibusdam ecclias: nos attendentes malitiam & dolum nulli patriconari debere, mandamus, quatenus predictam h causam fe-

a. Vida. & Feln. in hunc locum. b. al. Herfor. alt. Efor. c. Cap. i. ed. tit. in s. compil. & post enc. Lateran. sub Alexand. III. pars. 3. c. i. d. sud. l. unicam ff. si quis ius dicere non obtem. e. Post conc. Lateran. sub Alex. III. p. 4. o. 6. c. 2. ed. tit. in s. comp. f. Croft. al. Erolia. g. sed tantum indiffer. h. prescriptam.

CAP. IV.

Si reu post item contumaciam esti contumax, si alia longa causa, fortur definitiva sententia: si non liquet, alia vestimenta rei possit.

Verbamus III. de nova loco, & de l.

CAP. V.

*D*is fudata intentione altera exceptionem penetrantur, quam non probat in contentum, sed accepta inducit. prout in prelato, condemnatur in contentum, definita ex expensi, ac solvere cogitur: quod si non possit, patrem non secundum arbitrium iudicis, hoc dicta nota, sicut sententia definita sententia terminatur, vel prout falem adiudicatur possessionem, ferrata diamantea sententia propria est. Innocentius III.

Initem libibus i capientis imponi, ne patrum modum gravem laboribus & expensis perficiunt cum de beneficiis ecclasiaticis iungunt, quae dispenso diu vacare non possunt. Prudentem statuimus, ut postquam intentionem suam absque fundaverit, si reliqua force voluerit legitimam exceptionem oppone, quam nolit / aut neque in contentum probare. Quia frequenter ad inspectionem probare. a Vigorn. b al. Forden. c De cetero vnde locum, si incipiente: citandum permodic. d Videl. Longinianus. e quoniam & quan. jud. per Bart. f fratres & filii. f. c. i. ed. tit. in s. compil. g al. ita, qui concursum predictum fratrecessit, h. concursum. i. c. i. mend. m. o. 2. c. 2. k. Videl. l. a. & ibi Bart. 9. hoc antem iudicium. Orlensis. l. peremptoriam De jud. l. Vald. qui se patet. m. sede h. l. filii mater. n. t. Ad Tertium.

CAP. VIII.

Si proceditur per viam inquisitionis contra aluentem coniunctum, etiam iste non constituta, tefes recipi possunt, & sententia definitiva fari, etiam per viam depositionis, si hoc meretur delictum.

Idem.

Veritatis a est verbum organo dominicae vocis emissum: [1. & infra.] Sicut canonici Curien, in nostro auditorio retulerunt, H. Curien. Episcopus ecclesiasticus non solum dissipando deprimit, sicut publica praebeat infamia, sed etiam homicidio, incestu, alijs; criminibus polluit: [2. & infra.] Super his confirmimus primò causam Tridon, b Episcopo, & Abbatij montis sancta Mariz, & proposito de Insula; secundo quoq; Brixieni Episcopo, & ipsi Abbatij & proposito: & infra. Verum cum Episcopus ipse priorum judicium praefaciens ad eum contumaciam contemplaret, auctoritate nostra fuit per ipsos judices ab officio beneficio que superpus; & infra. Tandem vero coram iudicibus canonica citatione vocatus, praefaciens suam difficultatem exhibuit: sed frivola tunc excusationem malitia concepta prætendens, experiri cum canonici in iure neglexit: quia de causa nos de confilio fratrum nostrorum subdentes Episcopum ipsum, vel potius suspensionem factam auctoritate apostolice confirmantes, tertio super his Curiano Episcopo & Abbatij sancta A. causam ad superandam malitiam ipsius Episcopi, confirmamus audiendum: qui partibus citatis, cum necesse, nec per responsum idoneum compareretur, in eundem propter in obedienciam, excommunicacionis sententiam protulerit, tefes parte & verba (quemadmodum in mandatis a nobis acceperant) admittentes, scilicet Abbates, priores, propositos, & alios religiosos viros, per quos quemlibet articulum criminum predictorum, constat fuisse probatum: & infra. Nos igitur videntem ordinem iudicariarum in hoc facto fuisse fervatum, considerato præterea d. quod post sententias in se datus & celebrare presumplerit: cum multi prælati ecclie tam contra eundem Episcopum scripteriori, nec unus pro eo defendendo vel aliquatenus excusando: in nomine Domini cum Apostolo omnem inobedientiam ulcisci volentes, licet absentes corpore, præfates tandem spiritu, iuxta verbum ejusdem Apostoli, tulusimus sententiam perpetua depositionis in ipsum: & eum tam a Pontifici, quam ab omni officiis fæderalibus privantes, sine spe restitutionis reliqua duximus condamnandum: ex nihilominus in iurium revocantes, quæcumque post inhibitionem apostoli, fidei, seu factam suspensionem f. & excommunicationem, de rebus ecclie alienare presumptis.

[1] Quod arbor qua terram multilatera occupat dignè exciditur, & in igne muti censetur, ut terra qualibet que sub roccia occipione multilatera arboris sterili haleta, per novam plantationem ad fructuoscandum culturam recipiat congruentem. Hinc nimirum arbori H. quandam Curien. Episcopio non immixtis comparatur, qui Curien. ecclesiam usq; modo per violentiam detinunt, &c.]

[2] Nos autem upore quibus haec sententia corrigetur, cum ipsi canonici vestri bono sibi arbitrio inducti predicationem Episcopum accusare metentes, enarrantes ejusdem ad amores nostras defere curarunt, timentes quod in decreto Galafis contenetur, aliquam offendam incurserent, si huiusmodi excessus auditus catholicæ ecclesiæ supprimenderent, primò causam ven. f.n. Tridon, Episcopo & diu. p. Abbatij S. Maria & proposito de Insula. Secundo quoque ven. n. Brixieni Episcopo & ipsi iterni & Abbatij & proposito, &c.]

a Cap. i. ed. iii. in 4. compil. vide Ludov. Rom. sing. 490. m. cip. Tu fui duas regulas. b al. Tridon. & nostra. d etiam. e lata. f vide l. Eudoxius. g. quid si autem. ff. ex qui cau. ipso ea per Bartol.

CAP. IX.

Autor non admisus in possessionem sibi decretum præsumit, causas servandas, vel ab ea expellere, per legem sua rectas, cum posset.

Idem mentio generalis a.

Contingit b interdum, quod cum actio in actionem adyfera pars adjudicata (cum servanda) posset: properet ei potestum fieri, actor intra annum rem custodiendam nascitum test, vel acquitatur & amittit: & sic (cum fuerit multorum assertiorum verus non affectus possimus anni posse) reportat communem de causa teus. Neigit concursum melioris, quantum, conditions existat: de canonica aquite, ius, mus, ut in causa proximilo, actor verus continuo anno posset.

CAP. X.

Si non reus inventetur, sufficit publice citandum etiab am propria.

Gregorius IX. Archiepiscopus Bari gal.

Venerabilis frater nostrar: & infra. Volentem imponi litibus, ne immortales existant, manus, quatenus ad initium proxime venturam quippe firmare (quod tibi peremptum terminum domini affligendum) super iure primatum, quod bontem chepiscopio in te ac provincia tua le habere posse, vel procuratorum idoneum sufficiens in dictum item cotestandum, & ad alia omnia regula pertinet, nec necessaria decifionis negotiis debet nostro te confundit representare. Nos vero plures Archidiaconi Transtulentes & magistris Monasteri Turonensi dedimus in mandatis, ut & ipsi ex eius terminum auctoritate nostra iuxta præmissum fuisse peremptori citate procurent: & si non posset veniri, faciam ut citations editum per ipsos vel apud eccliam suam publice proponantur.

DE EO QVI MITTITUR IN possessionem causa rei servanda.

TITULUS XV.

CAP. I.

Misericordia posse sicut ex primo decreto in reali, per legem verarum & incommunabili illius rei possessionem acquiri, sicut suum sibi, iubet intra annos solvantem custodiendam, quam ramus non deducat ad effusum, sive diffusa, loca secundum rationem intellendet.

Alexander III. prior & frater de Gualdo.

C Onstitutis in praeterea & nostra R. contra vetrio, & responsum alibus proprieatis de Bell. b. per possessionem ecclie de Lamego (quæ causa rei servanda fuerat induxit) dicente fidei in eum nobis aliquandiu disputavimus: tandem ex annis que partis afferzione renuntiavimus, quod licet causa rei servanda tantum, in ejusdem ecclie possessionem induxit fueritis, intra annum tamen aucti per standi juri non praetulit cautionem, licet voluntatem habuerit, & vos eam patet recuperare.

a Lateran. sub Innocent. i. cap. 40. b Cap. iii. m. compil. c naquam. d vide l. Quadragesima. Effe. e. negotia. deest in omnibus manu. f. al. Gorham. g. Cap. ed. iii. in 4. compil. & post concil. Lateran. fid. d. s. p. p. h. vide l. referendi. C. de cond. m. & l. fr. q. in L. d. novi opor. manu.